

Kategoria: Styl życia

Opublikowano: sobota, 03, grudzień 2011 23:00

Barbara Łączna

Odśrody: 28904

Kobiety coraz częściej pełnią urząd starosty i w związku z tym pojawia się problem dostosowania nazwy stanowiska do płci osoby na tej posadzie.

Uniwersalny słownik języka polskiego PWN podaje, iż starościna to osoba odpowiedzialna za jakiś zespół, za sprawy porządkowe w zespole, osoba kierująca jakąś grupą ludzi, organizująca imprezy zespołowe, zwłaszcza uroczystości np. starościna dożynek, starościna turnusu. Żeński rzeczownik starościna nie jest odpowiednikiem męskiego starosty. W staropolszczyźnie wyraz starościna był używany w znaczeniu „żona starosty”, na marginesie warto wspomnieć, że córka starosty to starościanka, a syn to starościc. Zatem nie można oficjalnie używać formy starościna dla określenia kobiety pełniącej urząd starosty.

Kobieta piastująca urząd starosty, to starosta i jest to jedyna poprawna forma językowa. Najczęściej używa się formy starosta z jakimiś wykładnikami żeńskości np. "Pani starosta powiedziała...", „Starosta otwocki, Maria Nowak, wzięła udział w spotkaniu z mieszkańcami”. Wyraz starosta odmienia się według wzoru odmiany żeńskiej, a zatem pani starosta powiedziała, pani starosty nie ma, muszę przekazać informację pani staroście, widzę panią starostę, spotkałam się z panią starostą, opowiadam o pani staroście.

Żartobliwie i w mowie potocznej jest dozwolone używanie słowa starościna. Możemy powiedzieć, że u nas rządzi starościna i wtedy jasne będzie, że na czele zarządu powiatu stoi przedstawicielka płci pięknej.